

GECE GELEN ÖYKÜLER

Tuncer Erdem 1962 yılında İstanbul'da doğdu. Çeşitli mizah dergilerinde çalıştı. Limon dergisinde çizmeye başladığı yazısız siyah beyaz öykülere daha sonra şiirsel metinler dahil etti ve edebiyata yöneldi. Yapıtlarında desen ve metinleri kimi zaman bir arada, kimi zaman tek başına kullanmakta.

Kitapları:

Çizgi: *Tuncer Erdem (Joker, 1991), Hayalifener (2007), İstanbul: Zamanın Suya İzi (2009), Kar, Kömür, Keder (2011), Gece Kitabı (Metin: Bilge Karasu; Metis, 2012), Gece Gelen Öyküler Anlatı-Roman: Şehrin İlk Solukları (1996), Bozkır Kitabı (2008), Uzak Kış, Kayıp Güz (2015).*
Öykü: *Denizlerimizde Rüzgâr (2007), Güzel Eşya, Alelade Dünya (2013), bak, gene o şey (2014).*
Şiir: *Sulardan Kirlara Kuşlar [Seyrin Seksen Hali] (Kül Sanat, 2009).*

Tuncer Erdem'in
YKY'deki kitapları:

- Şehrin İlık Solukları (*anlatı, 1996*)
Denizlerimizde Rüzgâr (*öykü, 2007*)
Hayalifener (*çizgi şiir, 2007*)
Bozkır Kitabı (*anlatı, 2008*)
İstanbul: Zamanın Suya İzi (*çizgi, 2009*)
Kar, Kömür, Keder (*çizgi, 2011*)
Güzel Eşya, Alelade Dünya (*öykü, 2013*)
bak, gene o şey (*öykü, 2014*)
Uzak Kış, Kayıp Güz (*roman, 2015*)
Gece Gelen Öyküler (*çizgi öykü, 2017*)

TUNCER ERDEM

Gece Gelen Öyküler

Çizgi Öykü

YAPI KREDİ YAYINLARI

Yapı Kredi Yayınları - ???
Edebiyat - ??

Gece Gelen Öyküler / Tuncer Erdem

Kitap editörü: Murat Yalçın

Kapak tasarımı: Nahide Dikel
Sayfa tasarımı: Mehmet Ulusel
Grafik uygulama: Burcu Mertoğlu

Promat Basım Yayım San. ve Tic. A.Ş.
Orhangazi Mahallesi, 1673. Sokak, No: 34 Esenyurt / İstanbul
Sertifika No: 12039

1. baskı: İstanbul, Haziran 2017
ISBN 978-975-08-4010-4

© Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş. 2017
Sertifika No: 12334

Bütün yayın hakları saklıdır.
Kaynak gösterilerek tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş.
Kemeraltı Caddesi Karaköy Palas No: 4 Kat: 2-3 Karaköy 34425 İstanbul
Telefon: (0 212) 252 47 00 (pbx) Faks: (0 212) 293 07 23
<http://www.ykykultur.com.tr>
e-posta: ykykultur@ykykultur.com.tr
İnternet satış adresi: <http://alisveris.yapikredi.com.tr>

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık
PEN International Publishers Circle üyesidir.

Arka sokağa bakan pencere...

Çizme hikâyem ilk nasıl başladı, tam bilmiyorum. Ama Bağlarbaşı'nda, İETT garajının karşısında, giriş katta bir ev hatırlıyorum. Koridorun sağ yanındaki aydınlıkta, her daim kuğurdayan, sürekli yavrulayan güvercinler... Koridorun sol yanında, çatlak mutfak penceresinin baktığı tekinsiz boşlukta, yan bina-daki kahvehaneden atılan çer çöple beslenen çirkin sıçanlar...

Ben o pencereden dışarı pek bakmazdım tabii. Evin arka odasında, sokağa bakan güzel bir pencere vardı. Çoğunluk onun önünde vakit geçirirdim. Geceyi sokakta karşılayan haylaz oğlanlar, oyuncu kızlar... Kedi, köpek, martı, karga... Günün her saati çeşit çeşit nida ve haykırışlarla geçen seyyar satıcılar. Sokaktan öylesine geçenler. Kız kesen delikanlılar. Evlerine gidenler. İşe, okula, komşuya seğirtenler. Seyahatten dönenler. Adres arayanlar. Ellerinde bavullarla memleketten akraba ziyaretine gelmiş şaşkınlık. Aylaklar. Gece gireceği evi keşfe çıkmış sinsi hırsızlar. Ara sıra duvar diplerinde bir gölge gibi görünüp odunluk penceresinden içeri dalan fareler. Kapı önlerinde pirinç ayıklayan, pencereden pencereye dedikodu yapan mahalle kadınları...

Okula başlamadan önce, bir sinema perdesinin ekranına bakar gibi sabah akşam bu dünyayı izlerdim ben.

Bir yandan da, babamın bittikçe yenisini aldığı çizgisiz sarı defterlere kurşunkalemle bir şeyler çizdiğimi hatırlıyorum. Sokağa pek çıkamayan yalnız bir çocuk olarak, arka sokağa bakan birinci kat penceremizin önünde ilk çizgilerimi böyle çizmiş olmalıyım. Babamın işe gitmeden önce, bana örnek olsun diye sayfa kenarlarına çiziktirdiği at, köpek, kovboy desenlerine bakarak...

Okula başladıktan sonra çizgi romanlar gelmeye başladı eve. Çantalar dolusu... Şehir Hatları'nda memur olan babam, vapur iskelelerindeki gazetecilerin elinde kalmış çizgi romanları ucuza alıp bana getiriyordu. Ben de büyük bir açlıkla okuyup tüketiveriyordum hepsini. Sonra tekrar tekrar okuyordum, yenileri gelene kadar... Yatakların altı, dolaplar, kömürlük, kıyı köşe, çizgi roman kitaplarımla dolmuştu. Evin arka penceresinden görünenin dışında, bambaşka dünyalarda dolaşıyordum artık. Kırmızı urbalılarla savaşan Çelik Blek, Kulver Kalesinden mahcup yüzbaşı Tom Miks ile sevgilisi Suzi, baltalı ilah Zagor Tenay, kolayca kılıktan kılığa giren püsküllü yelekli Tom Braks, Altay'dan gelen yiğit Karaoğlan, Malkoçoğlu, sevimli Ayşegül, Doğan Kardeş'in kahramanları Hippi Kralı Pippi ve Şeytan Çekici Pen, evin duvarlarında, yatak altlarında, loş koridorda, mutfak dolabında, banyodaki fayansların çizgilerinde, dikiş makinesinin çekmecelerinde, pencere camında, sarı defterimin yapraklarında cirit atar olmuşlardı... Ve onlara bakarak

yeni çizimler yapıyordum. Arka sokak ve insanlarıyla, kitap ve dergilerdeki dünyaların harmanlandığı alelacayip dünyaları resmettiğim çizimlerdi bunlar.

Ortaokul dönemi, dikkatimin çizgiden başka alanlara kaydığı yıllardı. Ancak, liseye başlamamla birlikte, gözlerimin önünde yeni bir çizgi dünyası açıldı. 1970'lerde, özellikle *Gırgır* ve *Mikrop*'un etkisiyle öğrenciler arasında büyük bir popülerlik kazanan karikatür... O dergilerdeki çizerlere özenerek, zamanın çoğu genci gibi ben de karikatür çizmeye başladım. Defterlerim ders notlarından çok karikatürlerle doluyordu. 1980 darbesinin ardından da, mahalleden arkadaşlarla, koltuğumuzun altında çizim dosyalarımız, pazartesileri Oğuz Aral'ın karikatür okulunun yollarını arşınlamaya başladık...

1980-81'de *Gırgır*, *Fırt*, *Çarşaf* gibi dergilerde, Altan Erbulak'ın deyişiyle "dışarıdan kapıyı zorlayanlar" sayfalarında yayımlanan birkaç karikatürün ardından, *Ses* dergisinin *Atmaca* mizah eki ile başlayan, farklı mizah dergilerinde süren bir kendi kimliğini arama dönemi...

1985 yılında, *Limon*'un çıkışı ile edinilen serbest çalışma ortamında kısa süreli bir şaşkınlık... Bu elverişli iklimde, sanki kendiliğinden ortaya çıkan yazısız siyah-beyaz öyküler. Ardından, bunlara eklenen kısa şiirsel metinlerle, edebiyat kıyılarına çekingen bir ayak basış...

Bu kitapta, *Limon*'da doğan yazısız öykülerden başlayarak, *Deli*, *Nankör*, *Öküz*, *Express* gibi dergilerde yayımlanmış, yaklaşık 20 yıllık bir döneme ait çizgi öyküler bulunuyor...

İstanbul'un kara gömüldüğü 1985'te bir gece yarısı, *Limon* dergisinin pasaklı ve dağınık çalışma ortamında başlayan, haftada bir, çeşitli dergilerin hummalı gece çalışmaları sırasında dengesiz ruh halleri içinde çizilen, derin gece sessizliğinin, iş bitirme telaşının, matbaa gürültüsünün, bozacı bağırışlarının, çay kahve uyanıklığının, kan çanağı gözlerin, tarama ucu cızırtılarının, cılız akrobat ışıklarının, çatlak camdan sızan soğukun, birahane molalarının, işkembeci kaçamaklarının, pervasız sohbetlerin, denetimsiz kahkahaların, yersiz alınganlıkların, içe kapanışların, dışa saldırışların, coşku patlamalarının, hüzün nöbetlerinin eşliğinde doğan, yıllar içinde biriken öyküler...

Bu öyküler, yıllar içinde çok farklı dönemler ve ortamlarda çizilmiş olsalar da, hepsinin ortak özelliği, bir derginin arka sokağa bakan odasında çizilmeleri, öykünün gece yarısı gelmesi ve çizimin günün ilk ışıklarıyla bitmesiydi...

Sokağa bakan pencere, şaşkınlık verici hayat, gizemli dünya ve gece... Bir çocuğun hayatını çizgilerle doldurmaya yeter de artar bile...

Tuncer Erdem
Mart 2017, İstanbul

GECE GELEN ÖYKÜLER

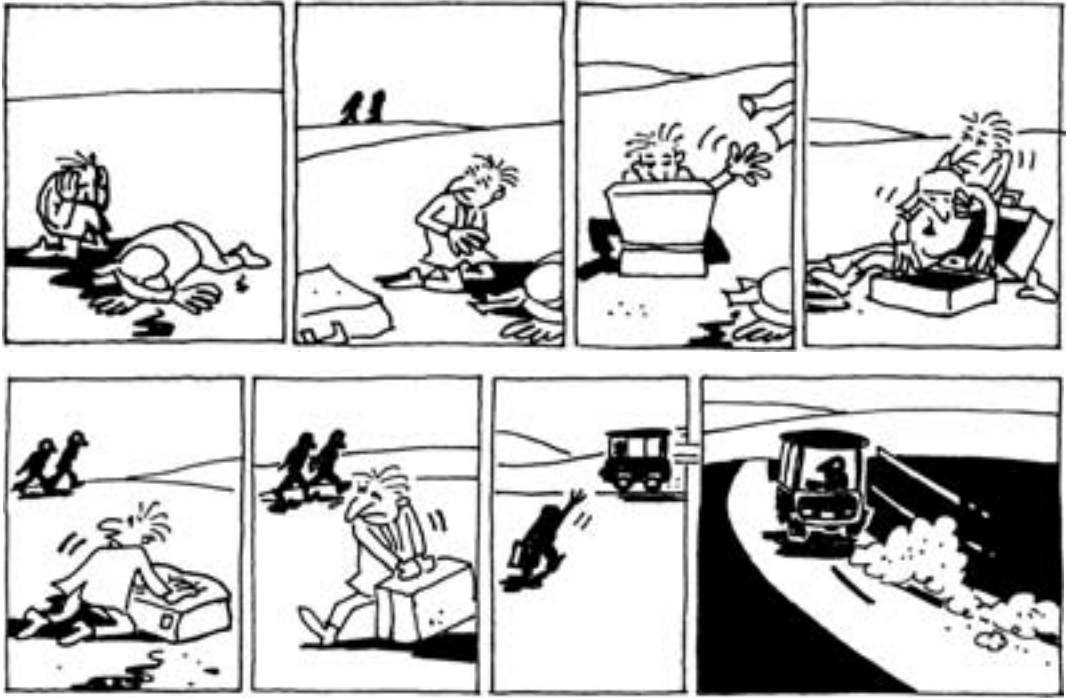
Yuvarlanma

Bavula Giren

Esir

